

Η βάτος έχει καεί, γιατί υπάρχουν πάλι νέοι άρχοντες και σκλάβοι, που εμείς τους δώσαμε άλλο όνομα. Γιατί πάλι υπάρχουν ψέμα και μοχθηρία και ταπείνωση και πάθος για εξουσία. Ελάτε, αφήστε μας να κάνουμε κάπου αλλού μια νέα αρχή... Έτσι μιλούσαν οι πιο τολμηροί, εκείνοι που μέσα τους ζούσε το μέλλον, όπως το αγέννητο στο σώμα των εγκύων, εκείνοι που δεν είχαν ανάγκη από χρησμούς, που είχαν δικό τους φρόνημα, υψηλό, και δεν ρωτούσαν "Τι θα συμβεί;", αλλά "Τι θα κάνουμε;"» (Μάνες Σπέρμπερ, Η καμένη βάτος, Εκδ. Καστανιώτη).

Μπροστά στην καινούργια χρονιά περισσεύουν οι προβλέψεις για το επόμενο έτος, η κατάταξη σε αισιόδοξους ή σε απαισιόδοξους, ενώ νανουριστικά ακούγονται οι δηλώσεις των εκπροσώπων της κυβέρνησης και των γελωτοποιών της εξουσίας. Για τις καλύτερες μέρες που θα έρθουν, για την ανάπτυξη που θα εμφανιστεί από τα μισά του 2016 (πόσες φορές τα έχουμε ξανακούσει).

Οι αισιόδοξες προβλέψεις των κυβερνήσεων μοιάζουν με τις κουβέντες αφελών μικροαστών που βολτάρουν πάνω σε ναρκοπέδιο. Εξάλλου, η ίδια η Κριστίν Λαγκάρντ του ΔΝΤ έδειξε τα όρια για το 2016, προβλέποντας «απογοητευτική και άνιση ανάπτυξη». Η διεθνής καπιταλιστική κρίση δεν έχει ξεπεραστεί ακόμα (μπήκαμε ήδη στον 8ο χρόνο!), ενώ φουντώνουν οι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί, οι πόλεμοι και η απειλή τους, ο φόβος και η τρομοκρατία του κράτους και των κάθε λογής μηχανισμών επιβολής (όπως οι σκοταδιστικές οργανώσεις που μιλούν στο όνομα του Ισλάμ). Και μόνο η εικόνα της Πρωτοχρονιάς, με οπλισμένες στρατιωτικές περιπόλους από τις Βρυξέλες και το Παρίσι μέχρι την Μόσχα, με τους χιλιάδες πρόσφυγες να θαλασσοπνίγονται καθημερινά στο Αιγαίο και να τουρτουρίζουν στην Αθήνα, δείχνουν πως το 2016 θα απέχει πολύ από το «επί γης ειρήνη».

Αλλά και στην Ελλάδα, μπορεί τα συνεταιρικά Τσίπρας - Παυλόπουλος να χαριεντίζονται για το πότε και αν θα βάλει γραβάτα ο πρωθυπουργός (στο μόνο πράγμα που παραμένει συνεπής), αλλά ο λαός αποχαιρέτησε το 2015 με απίστευτες ουρές στα ειρηνοδικεία μπας και προλάβει να σώσει το σπίτι του από τις εταιρείες - γύπες που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα, με την πικρή κατάθεση ακόμα 50.000 και πλέον πινακίδων αυτοκινήτων και φέτος (χιλιάδες χάνουν την πολυτέλεια ενός οχήματος) και βεβαίως με την καταβολή φόρων 2,2 δισ. ευρώ μέσα στις 3-4 τελευταίες ημέρες! Τι άλλο έρχεται; Δεν είναι μόνο το σφαγείο του ασφαλιστικού, αλλά και η νέα επιδημία λουκέτων. Το ένα τέταρτο των μεσαίων/μεγάλων (για τα ελληνικά δεδομένα) επιχειρήσεων χαρακτηρίζονται επιχειρήσεις - ζόμπι, λόγω των υψηλών χρεών. Επιπλέον αυτών, ακόμα 15-20% χαροπαλεύουν. Ο καθένας καταλαβαίνει τι θα συμβεί εάν κλείσουν ή αναδιαρθρωθούν με απολύσεις και δραστικές περικοπές αμοιβών...

Το συγκλονιστικό 2015 ξεκίνησε με ύμνους για τον θρίαμβο του Αλέξη Τσίπρα και κλείνει με εξύμνηση των 35 χρόνων αγώνα του Βασίλη Λεβέντη! Για να αποκαλύψει μπροστά στα μάτια μας, όχι μόνο την οριστική παρακμή του αστικού κοινοβουλευτισμού, αλλά και την εξάντληση των πολιτικών εφεδρειών της αστικής τάξης, που πλέον «ψωνίζει» από τα πανέρια.

Όλα δείχνουν πως το 2016 θα είναι επίσης μια πολύ «ενδιαφέρουσα» χρονιά, με πυκνές πολιτικές εξελίξεις και ανακατατάξεις. Θα δουν πολλά τα μάτια μας! Η σταθερότητα που τόσο λατρεύουν οι «επενδυτές» θα

αποδειχθεί άπιαστο όνειρο. Το ερώτημα όμως είναι εάν οι εξελίξεις θα σφραγιστούν από την παρέμβαση και τα συμφέροντα του κεφαλαίου ή των εργαζομένων και του κινήματός τους. Οι μεγάλες αυταπάτες (για φιλολαϊκή αλλαγή εντός της ΕΕ και του συστήματος) κήκαν, αλλά οι μικρές (για κάπως καλύτερο μνημόνιο, σε σχέση με τους «άλλους») ακόμα κρατούν, έστω και σε πολύ λιγότερους.

Αλλά το πιο σημαντικό δεν είναι το «Τι θα συμβεί;», αλλά το «Τι θα κάνουμε;». Τι θα κάνουμε τώρα που η καμένη ελπίδα - αυταπάτη του σχεδίου ΣΥΡΙΖΑ θέτει το σκληρό, αναπόδραστο δίλημμα προς όλους: Αποδοχή μιας ζωής μνημονιακής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας για πάντα, εντός της φυλακής του ευρώ και της ΕΕ, παγιδευμένοι στη δαγκάνα του χρέους και στην τανάλια της καπιταλιστικής κερδοφορίας ή αγώνας μέχρι τη νίκη, για αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, άνοιγμα του δρόμου για την επαναστατική ανατροπή του βάρβαρου και παρηκμασμένου καπιταλισμού, για μια ζωή ελεύθερη και ολόκληρη, με αξιοπρεπή εργασία για όλους, για την πορεία προς την κομμουνιστική απελευθέρωση του 21ου αιώνα;

Η απάντηση στο ερώτημα αυτό θα δίνεται ανατρεπτικά από όλο και περισσότερους, στο βαθμό που αναπτύχθει αποφασιστικός αγώνας ενάντια στα αντεργατικά μέτρα του 3ου μνημονίου από τη σκοπιά ενός νέου εργατικού κινήματος και των δικαιωμάτων της εποχής μας. Στο βαθμό που διαμορφωθεί ένα νέο ηγεμονικό αντικαπιταλιστικό σχέδιο για τη συσπείρωση δυνάμεων και την αντεπίθεση (με σταθμό την 3η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ), που θα προχωρήσει η διαδικασία για ένα νέο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, που θα δώσει νόημα και προοπτική στον αντικαπιταλιστικό αγώνα σήμερα. Θα μιλήσουν άραγε οι τολμηροί;

Πηγή: prin.gr